

Sygn. akt IV K 361/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Rezmer

Protokolant: Małgorzata Kot – Antoniewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22.11.2016 r. i 7.02.2017r. sprawy

Ł. W. (W.), syna A. i J. z d. J., urodzonego dnia (...) w S., PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu dokładnie nieustalonym przed dniem 29 listopada 2015 roku w S. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uzyskał bez zgody osoby uprawnionej program komputerowy w postaci systemu operacyjnego M. (...) U. o wartości 1250 zł, który zainstalował na dysku twardym dwóch komputerów, czym działał na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez adwokata P. S.

tj. o czyn z art.278§2kk

orzeka

1 . uznaje oskarżonego Ł. W. za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w dacie bliżej nieustalonej, najpóźniej 3 listopada 2014 roku, przyjął dostępny nieodpłatnie w sieci Internet klucz instalacyjny o numerze (...)i dokonał za jego pomocą na komputerze H. model (...) seria (...) w dniu 3 listopada 2014 roku instalacji systemu operacyjnego W. (...) wyprodukowanego przez (...) o wartości 1250 złotych, przy czym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że klucz służący instalacji oprogramowania i rozpowszechniany nieodpłatnie został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, tj. czynu z art.292 §1kk w zb. z art.293§1kk i na podstawie art.66§1i2kk oraz art.67§1kk przy zastosowaniu art.4§1kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku warunkowo umarza postępowanie karne na okres roku próby od uprawomocnienia się wyroku;

2. na podstawie art.44§1kk i art.100kk przy zastosowaniu art.4§1kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa klucza instalacyjnego o numerze (...) zainstalowanego na komputerze H. model (...) seria (...) i T. (...) - (...);

3. na podstawie art.230§2kpk - po odinstalowaniu klucza instalacyjnego o numerze (...)– zwrócić dowody rzeczowe w postaci :

- komputera H. model (...)seria (...) Ł. W.;

- komputera T. (...) - (...) E. S.;

4. na podstawie art.627kpk w zw. z art.629kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym kwotę 100 (stu) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt IV K 361/16

UZASADNIENIE

Ł. W. jak wynika z treści wyjaśnień i opinii, przyjął klucz instalacyjny o numerze (...) dostępny nieodpłatnie w Internecie. Zdaniem Sądu nie dokonał więc kradzieży oryginalnego oprogramowania, np. przez skopiowanie, lecz skorzystał z klucza, który został wprowadzony do sieci Internet przez nieznanego sprawcę, który udostępnił klucz, który powinien być dostępny tylko w serwisie pomocowym, także internetowym, (...). Klucz taki, jeśli stał się powszechnie dostępny – został skopiowany i udostępniony przez inną osobę w sposób bezprawny. Skorzystanie z takiego klucza poza serwisem pomocowym było więc przyjęciem nieodpłatnie klucza pochodzącego z czynu niedozwolonego, przy czym taka nieodpłatność przy programie komputerowym poza stronami producenta powoduje, że użytkownik mógł i powinien przypuszczać, że pochodzenie tego klucza nie jest legalne. Sąd przyjął więc tzw. paserstwo nieumyślne, zamiast kradzieży, którą zarzucił oskarżyciel. Takie działanie zdaniem Sądu można było jednak przyjąć wyłącznie co do klucza na komputerze własnym oskarżonego, nie na komputerze jego siostrzenicy - brak jest bowiem jakichkolwiek informacji, by to właśnie Ł. W. dokonywał ingerencji w oprogramowanie – przyznał jedynie naprawy w sensie technicznym, jak naprawa klawiatury, a ten sam klucz jest powszechnie dostępny. Na podstawie opinii ustalone zostało, że sama instalacja klucza miała miejsce 3 listopada 2014 roku, zatem ściągnięcie klucza nastąpiło najpóźniej w tym dniu, mogło mieć też miejsce wcześniej. Dlatego Sąd dokonał zmiany opisu czynu i jego kwalifikacji i przy braku okoliczności wyłączających winę sprawcy czy bezprawność czynu uznał, że Ł. W. swoim czynem polegającym na tym, że w dacie bliżej nieustalonej, najpóźniej 3 listopada 2014 roku, przyjął dostępny nieodpłatnie w sieci Internet klucz instalacyjny o numerze (...) i dokonał za jego pomocą na komputerze H. model (...)seria (...) w dniu 3 listopada 2014 roku instalacji systemu operacyjnego W. (...) wyprodukowanego przez (...) o wartości 1250 złotych, przy czym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że klucz służący instalacji oprogramowania i rozpowszechniany nieodpłatnie został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, wypełnił podmiotowe i przedmiotowe znamiona czynu z art.292 §1kk w zb. z art.293§1kk.

Biorąc pod uwagę niekaralność oskarżonego, jego ustabilizowany tryb życia, właściwości osobiste, nieumyślny charakter czynu i sposób jego popełnienia, tj. skorzystanie z dostępnego klucza nieodpłatnie w sieci Internet, Sąd uznał, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna i tym samym zostały spełnione przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania – o które zresztą Prokurator wnioskował wcześniej co do czynu poważniejszego, który pierwotnie zarzucił oskarżonemu. Z uwagi na datę popełnienia czynu, zgodnie z art.4§1kk Sąd orzekł na podstawie stanu prawnego korzystniejszego dla sprawcy, przyjmując, że ze względu na okres trwania próby, bardziej korzystny był poprzedni stan prawny. Na podstawie art.66§1i2kk oraz art.67§1kk przy zastosowaniu art.4§1kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku Sąd więc warunkowo umarzył postępowanie karne na okres roku próby od uprawomocnienia się wyroku. Z uwagi na nieumyślność przestępstwa, Sąd uznał, że nie ma potrzeby stosowania uprzednio wnioskowanego świadczenia.

Klucz ujawniony na dysku twardym komputera oskarżonego, jak i komputera członka jego rodziny, jest rozpowszechniany nielegalnie, pochodzi bezpośrednio z czynu zabronionego. Zatem spełnia warunki z art.44§1kk. Wprawdzie Sąd wyeliminował z opisu ten sam klucz znajdujący się na komputerze T. (...) - (...), jednak pochodzi on z przestępstwa – jest nielegalny. Zdaniem Sądu musi być więc wyeliminowany z obrotu, zatem na podstawie art.44§1kk i art.100kk przy zastosowaniu art.4§1kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa klucza instalacyjnego o numerze (...) zainstalowanego na komputerze H. model (...)seria (...) i T. (...) - (...). Tylko ten fragment zawartości dysku jest nielegalny, zdaniem Sądu orzekanie przypadku komputera, czy też dysku twardego, stanowiącego najistotniejszą część komputerów, na której zawarte są też przecież inne, legalne, osobiste dane i mającego największą wartość w komputerze, przy stwierdzeniu czynu niemyślnego orzeczenie przypadku komputera czy dysku byłoby zbyt dolegliwe. Jak wynika z praktyki z innych spraw, przy pomocy informatyka możliwe jest odinstalowanie fragmentu zawartości dysku – w tym przypadku owego klucza – gdyż sam program dostępny jest nieodpłatnie i można go posiadać legalnie, nielegalny jest tylko klucz niezbędny do jego uruchomienia. Zatem Sąd orzekł tylko o przypadku nielegalnego fragmentu oprogramowania, a na podstawie art.230§2kpk - po odinstalowaniu klucza instalacyjnego o numerze (...) – zdecydował zwrócić dowody rzeczowe w postaci :

- komputera H. model (...) seria (...) Ł. W.;

- komputera T. (...)- (...) E. S., tj. ich właścicielom.

Sąd nie orzekł o przypadku korzyści wymienionej w art.45§1kk, gdyż orzekł przepadek nielegalnego klucza, który oskarżony jako korzyść uzyskał. Ponadto, zważywszy na to, że nic nie przeczy temu (również treść opinii), że oprogramowanie oskarżony nabył wcześniej legalnie, a klucz był potrzebny tylko do aktualizacji – nie sposób uznać, że ściągając klucz w ten sposób „zaoszczędził” na kupnie oprogramowania, skoro mógł po pierwsze w celu aktualizacji, poszukać własnego zagubionego klucza, bądź skorzystać z klucza udostępnianego przez (...) nieodpłatnie legalnym właścicielom oprogramowania, czy też kontynuować pracę na dotychczasowej wersji.

Z uwagi na treść wyroku na podstawie art.627kpk w zw. z art.629kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym opłatę, której wysokość na kwotę 100 złotych ustalono na podstawie art.7 ustawy z dnia 23 czerwca 1971 roku o opłatach w sprawach karnych.